

THỨ SÁU TUẦN THÁNH

Bài đọc 1 (Is 52,13-53,12)

Bài trích sách ngôn sứ I-sai-a.

Có lời Đức Chúa phán:

Này đây, người tôi trung của Ta sẽ thành đạt,
sẽ vươn cao, nổi bật, và được suy tôn đến tột cùng.

Cũng như bao kẻ đã sững sốt khi thấy tôi trung của Ta
mặt mày tan nát chẳng ra người,
không còn dáng vẻ người ta nữa,
cũng vậy, người sẽ làm cho muôn dân phải sững sờ,
vua chúa phải câm miệng, vì được thấy điều chưa ai kể lại,
được hiểu điều chưa nghe nói bao giờ.

Điều chúng ta đã nghe, ai mà tin được ?

Cánh tay uy quyền của Đức Chúa đã được tỏ cho ai ?

Người tôi trung đã lớn lên tựa chồi cây trước Nhan Thánh,
như khúc rễ trên đất khô cằn.

Người chẳng còn dáng vẻ, chẳng còn oai phong
đáng chúng ta ngắm nhìn,

dung mạo chẳng còn gì khiến chúng ta ưa thích.

Người bị đời khinh khi ruồng rẫy,

phải đau khổ triền miên và nếm mùi bệnh tật.

Người như kẻ ai thấy cũng che mặt không nhìn,

bị chúng ta khinh khi, không đếm xỉa tới.

Sự thật, chính người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta,

đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta,

còn chúng ta, chúng ta lại tưởng người bị phạt,

bị Thiên Chúa giáng họa, phải nhục nhã ê chề.

Chính người đã bị đâm vì chúng ta phạm tội,

bị nghiền nát vì chúng ta lỗi lầm ;

người đã chịu sửa trị để chúng ta được bình an,

đã phải mang thương tích cho chúng ta được chữa lành.

Tất cả chúng ta lạc lõng như chiêm cừ,
lang thang mỗi người một ngã.
Nhưng Đức Chúa đã đổ trên đầu người
tội lỗi của tất cả chúng ta.
Bị ngược đãi, người cam chịu nhục, chẳng mở miệng kêu ca ;
như chiêm bị đem đi làm thịt, như cừ câm nín khi bị xén lông,
người chẳng hề mở miệng.
Người đã bị ức hiếp, buộc tội, rồi bị thủ tiêu.
Dòng dõi của người, ai nào nghĩ tới ?
Người đã bị khai trừ khỏi cõi nhân sinh,
vì tội lỗi của dân, người bị đánh phạt.
Người đã bị chôn cất giữa bọn ác ôn,
bị mai táng với người giàu có, dù đã chẳng làm chi tàn bạo
và miệng không hề nói chuyện điêu ngoa.
Đức Chúa đã muốn người phải bị nghiền nát vì đau khổ.
Nếu người hiến thân làm lễ vật đền tội,
người sẽ được thấy kẻ nói dối, sẽ được trường tồn,
và nhờ người, ý muốn của Đức Chúa sẽ thành tựu.
Nhờ nỗi thống khổ của mình,
người sẽ nhìn thấy ánh sáng và được mãn nguyện.
Vì đã ném mùi đau khổ, người công chính, tôi trung của Ta,
sẽ làm cho muôn người nên công chính
và sẽ gánh lấy tội lỗi của họ.
Vì thế, Ta sẽ ban cho người
muôn người làm gia sản,
và cùng với những bậc anh hùng hào kiệt,
người sẽ được chia chiến lợi phẩm,
bởi vì người đã hiến thân chịu chết,
đã bị liệt vào hàng tội nhân ;
nhưng thực ra, người đã mang lấy tội muôn người
và can thiệp cho những kẻ tội lỗi.

Đó là lời Chúa

Bài đọc 2 (Hr 4,14-16;5,7-9)

Bài trích thư gửi tín hữu Hép-ri.

Chúng ta có một vị Thượng Tế siêu phàm đã băng qua các tầng trời, là Đức Giê-su, Con Thiên Chúa. Vậy chúng ta hãy giữ vững lời tuyên xưng đức tin. Vị Thượng Tế của chúng ta không phải là Đấng không biết cảm thương những nỗi yếu hèn của ta, vì Người đã chịu thử thách về mọi phương diện cũng như ta, nhưng không phạm tội. Bởi thế, ta hãy mạnh dạn tiến lại gần ngai Thiên Chúa là nguồn ân sủng, để được xót thương và lãnh ơn trợ giúp mỗi khi cần.

Khi còn sống kiếp phàm nhân, Đức Giê-su đã lớn tiếng kêu van khóc lóc mà dâng lời khẩn nguyện nài xin lên Đấng có quyền năng cứu Người khỏi chết. Người đã được nhậm lời, vì có lòng tôn kính. Dầu là Con Thiên Chúa, Người đã phải trải qua nhiều đau khổ mới học được thế nào là vâng phục; và khi chính bản thân đã tới mức thập toàn, Người trở nên nguồn ơn cứu độ vĩnh cửu cho tất cả những ai từng phục Người.

Đó là lời Chúa